

En særlig søster

”Søster er betegnelsen på en person af hunkøn, der har samme forældre som en anden person. En lillesøster er en yngre søster, mens en storesøster er en ældre søster.” Sådan står der i Wikipedia, den frie encyklopædi.

I mit liv er det netop sådan, at der er en lillesøster, der er en yngre søster og en storesøster, der er en ældre søster.

Således er det mig, der er en yngre søster og min storesøster, der er en ældre søster.

Min søster fik mig, den yngre søster, lillesøsteren, da hun var fem et halvt år gammel.

Hun havde fået fortalt, at hun med mig ville få en, hun kunne lege med. Derfor må hun have fået sig en overraskelse af de store, da hun ved første blik kunne konstatere, at der i vuggen lå et meget lille skravl, der skreg, til hun var helt blå i hovedet og i øvrigt ikke kunne bruges til noget som helst fornuftigt. Ved dette første øjekast lærte hun, måske for første gang, at livet kan være skuffende, at ting ikke altid er, hvad de giver sig ud for at være, og at man kan være nødt til at gentænke en situation på ny.

Selv om jeg kan huske en hel del fra da jeg var barn, kan jeg trods alt ikke huske dette første møde mellem den ældre søster og den yngre søster.

Om hun syntes, jeg nogensinde blev sådan en, hun kunne lege med, ved jeg ikke, for i første omgang var hun naturligt nok lidt skeptisk over den vrælende unge, der kom ind og forstyrrede hendes lille fem et halvt årige kongerige.

Det har jeg lært min søster

Alligevel vil jeg mene, at jeg lige fra det øjeblik, jeg så dagens lys, har lært min søster en hel del.

Jeg ændrede nemlig hendes liv den dag, jeg kom til verden, fordi hun her fik et lille menneske, hun skulle passe på og drage omsorg for. Det viste jeg hende ved at trave i hælene på hende dagen lang og ved at efterligne alt det, hun gjorde og sagde.

Således lærte jeg hende, at glæden ved at give kan være større end glæden ved at modtage, for jeg kunne slet ikke styre min lykke og glæde, da hun et år til min fødselsdag havde købt et garderobeskab til ønskedukke Lylla. Skabet havde hun fyldt med dukketøj, hun havde syet, et tæppe, hun selv havde strikket, en lys paryk til den skaldede dukke og små røde gummistøvler og rulleskøjter.

Var der nogen, der så op til hende, så var det mig.

Jeg fik hende til at føle sig smuk og sej, fordi jeg ville låne hendes tøj, se ud som hende og blev inspireret af, hvordan hun gjorde alting, og fordi hun altid kunne spejle sig i mit beundrende blik.

Min storesøster havde i mig, den lille søster, en der viste hende, at der altid var en, der aldrig slap hende.

Således var jeg knapt startet i første klasse, før tre damer fra tredje i det store frikvarter og med hinanden under armen svingede ind foran mig, og anfører Ingrid lagde hovedet på skrå og spurgte mig: "Hvorfor er du så vigtig, fordi du har sådan en storesøster som Anette?"

"Det er jeg da heller ikke", indvendte jeg dumt, hvorefter trekløveret svingede videre med et: "Årrh, hold da op, det er du da, din lille skidtvigtige kartoffel."

Ansvar, lederegenskaber og kærlighed

Jeg lærte hende ansvar og lederegenskaber ved at lade hende hjælpe mig med lektierne. Med mig lærte hun at undervise og holde skole med udmærkede resultater. I hvert til fælde kunne jeg læse, inden jeg startede i skole.

Desuden lærte hun at bane veje ved at gøre alting først, som en, der er en storesøster, må gøre det.

Da hun fik mig, fik hun en medsammensvoren og en, der havde de samme forældre, familie og opvækst.

Hun fik for livet en, der nærer en afgrundsdyb beundring for hende, hvad enten det drejer sig om job, stil, flid, indretning, omsorg, opmærksomhed, interesser, energi, humør, at arrangere fester eller familiesammenkomster.

Jeg har lært hende lederkvalifikationer, som hun senere kunne gøre brug af i sit job. Det gjorde jeg, fordi jeg elskede at være med i hendes og hendes veninders leg. Derved fandt hun ud af, hvordan hun skulle organisere sådan en.

Uanset hvilke absurde regler, hun indførte, ville jeg følge dem for at få lov at være med. Jeg tænker særligt på vores lørdagsbad i badekarret fyldt med fyrrenåleskumbad, hvor det gang på gang lykkedes hende at overtale mig til at holde håndbruseren for øret.

Hun fortalte mig tydeligt, at konsekvensen af ikke at gøre det ville være, at hun aldrig nogensinde ville lege med mig mere, mens hun på samme tid højt og helligt svor, at hun ikke ville lukke op for det kolde vand. Forunderligt nok har jeg aldrig fået mellemørebetændelse eller andet alvorligt.

I mig fik min søster lært at have en at passe på og tage vare på. Dette må have hjulpet hende godt på vej til at blive den kærligste mor, jeg kan forestille mig.

Familiehistorierne

Hun har en at dele alle familiehistorierne med, og en, der lige præcist ved, hvad hun mener, og som ved et enkelt stikord kan fortsætte historien.

Med mig kom der skænderier, diskussioner, kampe om vores forældres anerkendelse, forbavsende overraskelser og en ven for evigt.

Jeg har vist min søster, at uden hende ville jeg og vores familie klare sig dårligere, og at hun er ganske nødvendig for det fællesskab, som hun til enhver tid bidrager aktivt til.

Jeg har vist hende, at hun er en stærk, hjælpsom, allestedsnærende og kærlig kvinde med lyttende ører og et stort hjerte.

Jeg har givet hende, at hun har noget at hænge sit liv op på, da hendes fortid hører til samme sted som min egen.

Vi kender begge hvert et sving på vejen, hver en historie, hvert et hus og hver en mark.

Vi kender hinanden fra tidernes morgen, og vi husker familiekampe, kriser, hemmeligheder, løgne, glæder, stjernestunder og sorger.

Med mig har den store søster fået en lille søster at blive gammel med, og som aldrig vil slippe hende, fordi hun elsker hende.

Min kærester søster.

Det eneste, der er næsten lige så godt ved at have dig som søster er, at mine børn har dig som moster.